

[Egon Jensen.]

organisations- og forhandlingsområdet, må vel også tages i betragtning.

Gennemførelse af nr. 7 om, at forhandlingsretten tilkommer den organisation, der på ethvert tidspunkt har det største antal medlemmer, tror jeg ville skabe højest mærkelige forhold på funktionærområdet. Jeg går ud fra, at det er Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, man fra venstres og konservativ side er så emsig efter at få ram på, da de fremdragne eksempler på såkaldte monopolstillinger henviser til områder, hvor dette forbund har overenskomster. Er dette forkert, ville det være rart at høre, hvilke andre organisationer der har spillet den samme rolle. Vil man sige, at denne organisation gennem sit arbejde har skadet funktionærernes sag? Jeg har den bestemte opfattelse, at netop denne organisation gennem sit arbejde har været banebrydende med hensyn til forbedringer af funktionærernes løn- og arbejdsvilkår, og dette gælder også for funktionærer uden for medlemskredsen. Har man på nogle områder fået oprettet overenskomster under falske forudsætninger, eller har man hindret nogen i på fagligt eller politisk område at gøre sin indflydelse gældende inden for organisationen?

Selv om det fra venstres og konservativ side officielt siges, at det i denne sag ikke drejer sig om HK, undslår man sig ikke for ved den ene lejlighed efter den anden at fremhæve, at det er HKs monopol — for man har ikke nævnt andre organisationer — man ønsker at bryde. Jeg forstår ikke den megen tale om monopol. Det er kun et spørgsmål om organisationsstyrke, og det er det, funktionærerne har brug for i deres arbejde for bedre vilkår. Vi vil ikke være med til at foregøgle funktionærerne, at de ved organisering på firmabasis — den såkaldte lodrette organisering — vil kunne få meget bedre vilkår, endda uden en stærk fagorganisation i ryggen.

Jeg har opfattet det sådan, at venstre og de konservative tilstræber en organisering af alle funktionærer i én organisation uden hensyn til arbejdets art eller fagområde, fra piccolo til kontorchef o. s. v. Hvis denne opfattelse er forkert, beder jeg om at blive rettet. Man kan levende forestille sig, hvilke

forviklinger dette vil kunne skabe. Endvidere kan enhver organisation ved en overenskomsts udløb søge at tiltvinge sig forhandlingsretten. Man har jo sine midler dertil.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde under førstebehandlingen i foråret, at hans parti lagde megen vægt på at høre, hvad arbejdsledere og arbejdsledernes organisationer havde at sige om dette lovforslag, som VK havde fremsat. Jeg går ud fra, at det ærede medlem har hørt, hvad der fra denne side er sagt om lovforslaget. Hvis der skal lægges nogen vægt på disse udtalelser, der alle som én vender sig mod lovforslagets nr. 6, 7 og 8, må konsekvensen være, at man frafalder disse forslag. Heller ikke fra funktionærorganisationerne har der været tilslutning.

Af disse bemærkninger vil man forstå, at der er tale om velvilje fra vor side med hensyn til de forslag, der betyder reelle sociale forbedringer for alle funktionærer, men absolut uvilje over for resten, der efter vor opfattelse betyder en afgjort svækkelse af funktionærernes nuværende stilling.

Det kan vel heller ikke undre eller overraske, at vi i mit parti synes betydelig bedre om den højtærede arbejdsministers forslag til ændring i funktionærloven.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har i en kronik betegnet dette forslag som et „amputeret“ funktionærlovforslag. Har det ærede medlem egentlig tænkt over, hvad en amputation er, og hvorfor man af og til amputerer? Det er simpelt hen nødvendigt, når en eller anden del er så dårlig, at kun amputation kan sikre en fortsat eksistens. Det var nødvendigt i dette tilfælde at operere en del væk for at komme igennem på en fornuftig måde udelukkende med forbedringer.

Det her fremsatte lovforslag er resultatet af forhandlinger, som den højtærede arbejdsminister har ført med funktionærorganisationerne, og hvorunder den nuværende højtærede socialminister gjorde opmærksom på, at man arbejdede med disse problemer og senere ville fremsætte lovforslag. På en række områder tager lovforslaget problemerne op til en bedre løsning end det, venstre og de konservative foreslår, og da lovforslaget derudover medtager